

(א) ולעיל מד: יס"נ],
(ב) מטות יד. כריתות ב,
(ג) ויקרא כ, (ד) ודברים
(כה), (ה) ויקרא יח, (ו) ס"א
אינו,

תורה אור השלם

1. ערות אשח אחיך לא
 תגלה ערות אחיו: הוא
 ויקרא יט טז
 2. ואיש אשר יקח את
 אשת אחיו שהיה הוא
 אשת אחיו גלה עררים
 ויקרא כ יב
 3. ואל אשה בנות
 משאקת לא תקרב
 ללנות ערנותה:
 ויקרא יט יט
 4. ואיש אשר ישבע את
 דתו ורדת דרו גלה
 חטאם ישאו עררים
 ויקרא כ יג
 5. ואיש כי ישבע את
 אשה שכבת זרע ודוא
 שפחה תנפשת לא
 יפדוה לא נפדתה ואיש
 הפשע לא ינחם על בקרת
 תהיה לא ינחם על בקרת
 הפשע:
 ויקרא כ יד
 6. ואיש אשר יקח את
 אחותו בת אביו או בת
 אמו וראת את ערנותה
 ודוא חרבה את ערנותו
 ונכרתו לעיני
 בתי שמוע ערות אחתו
 גלה עת אשר:

וַיִּקְרָא כִּי יִזְכָּר
7. אִשָּׁה וְנָה וְחָלָלָה לֹא
יִקְחוּ וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה
מֵאִשָּׁה לֹא יִקְחוּ כִּי קֹדֶשׁ
הוא לַאלֹהִים:
וַיִּקְרָא כֹּא ז

גליון הש"ס

דעם"י ד"ה לפרת ביתה
וב' הלא הו"ל לעונשו
כרת אא"כ הוהיר עליה.
עין מכות דף יג ע"ב:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לשמוע יכו
בשאר חייזר לאחזן נמי
לא מייחייב בהעדרה
אלא נגמר ביחל:
(ב) חזק"ה ד"ה דיש
לכח מיתת אשור
למחשע נר יעז: (ג) ד"ה
בחימה יכו למילף אחיה
אחיה מנני: (ד) ד"ה
לכח כן צריך להחזיל
דודתו דכח חמאנא גבי
עירייתו למה לי אפי'
למאן למפרש כ"ל:

ס. דהא שלישיית אחותה של
סתו היא משום הכי מותר
ושין הוה אסור בשלישית:
מת עצמו נאסרה עליו ולא

אלמא "אחות אשתו בין מן האב בין מן
האם אסורות מנלל יליף מאחותו מה אחותו
בין מן האב בין מן האם אף כאן בין מן האב
בין מן האם ולילף מדודתו מה דודתו מן
האב ולא מן האם אף כאן מן האב ולא
מן האם מסתברא מאחותו הוה ליה למילף
שכן קרובי עצמו מקרובי עצמו אדרבה
מדודתו הוה ליה למילף שכן דבר על ידי
קדושין מדבר שעל ידי קדושין אלא
מאשת אח ילפינן דשכן דבר על ידי קדושין
וקרובי עצמו ואשת אח גיפה מנ"ל דתניא
יערות אשת אחיך לא תגלה יבין מן האב
בין מן האם אתה אומר בין מן האב בין
מן האם או אינו אלא מן האב ולא מן
האם ודין הוא חייב כאן וחייב באחותו מה
אחותו בין מן האב בין מן האם אף כאן
בין מן האב בין מן האם או כלך לדרך
זו חייב כאן וחייב בדודתו מה דודתו מן
האב ולא מן האם אף כאן מן האב ולא
מן האם נראה למי דומה דנין קרובי עצמו
מקרובי עצמו ואל תוכיח דודתו שקרובי
האב או כלך לדרך זו דנין דבר שעל ידי
קדושין מדבר שעל ידי קדושין ואל תוכיח
אחותו שאיסור הבא מאליה ת"ל יערות אחיך
היא בין מן האב בין מן האם ואימא
אידי ואידי באשת אח מן האב חדא דיש
לה בנים בחיי בעלה וחדא דאין לה בנים
בחי' בעלה אין לה בנים בחיי' בעלה מדבר
הונא נפקא ואימא אידי ואידי באשת אח מן
האב חדא דיש לה בנים בחיי' בעלה וחדא
דיש לה בנים לאחר מיתת בעלה יש לה
בנים לאחר מיתת בעלה לא צריכא קרא
מדאמר רחמנא שאין לה בנים מותרת הא יש
לה בנים אסורה ודלמא אין לה בנים אסורה

מאשת אה יִצְיָן, ואִפְיִן, וְלִמְיָן דְּפִרְיָתָא לְעֵל דְּלֹחֹת אִשָּׁה
לֹא חֲשִׁיד חֻמְרָא מִה שְׂבִידו לְרֵצוֹת מִ"מ לִכְא לְמִפְרָךְ
מִה לְאִשָּׁת אִם שָׁן צִידו לְרֵצוֹת דְּהִכָּא לֹא יִלְיָף אִלָּא דְּשִׁיךְ אִחֻוּ מִן
הֶאֱס צֹאחֹת אִשָּׁה כְּמוֹ צֹאשָׁת אִם: דִּי שִׁי אִם בְּנִים אַחֲרֵי מִיתָת

לְאָסוּר לֵאחֵר מִיָּתֶה וְכֵן צַ' ד' מִיָּתֶה
(סֵהדְרִין ע. נד.) גְּבִי אֶשֶׁת אֶב וּלְטֹלוֹ
וּפִ"ק קִדְרוּשִׁין (דף יג: וסס) קֶצְבִּי
אֶשֶׁת אִישׁ מִנֵּגֶן דִּשְׂרִיט אֶחָד מִיָּתֶה
עֲבֵלָה וְיֵיל דְּבִלְל הֵי כִרְיָךְ אֶחָד לְאָסוּר
לְדָל אֶחָד מֵאֶשֶׁת אִישׁ דִּשְׂרִיט לֵאחֵר
מִיָּתֶה כְּדִילְיָךְ הֵתֶם וְקֵשֶׁה דְּבִהֲאֶשֶׁה
רְבֵה (לְקַמֵּן דף נד: וסס) קֶאֱמֵר גְּבִי
סְמוּתָה לֵאחֵר (ו) מִיָּתֶה דִּמְמַעֵט לֵה
רַבִּי עֲקִיבָה מְדַכְּבִין יִשְׂרָאֵל אוֹתוֹ
וְאֶחָד וְאֶת שְׂמִינִי כְּלוּמֹר שְׂשִׁמִּין
קִימוּתֵה נִהִי דִּמְעַטִּיָּה קֶרֶב מִשְׁרַפֵּה
מֵאִסוּרָא מִי מִיעֲטִיָּה מִשְׁמַע דְּאִי לֹא
קֶרֶב הֵיִתֵה בְּשִׁרְפֵה וְיֵיל דְּבִכּוּלְהוֹ כִּרְיָךְ
קֶרֶב לְאָסוּר וְלִהְיֵיר לְדָל אֶחָד מִיָּלֹב
מֵהֲדִי: **בְּהוִיָּתָה תֵּהֵא** וּמַכֵּל
מִקּוֹס אִילִטְרִיק לְעֵיל (דף נז: לְמִילִי)
אֶחָד (ו) מִנֵּגִי יִקְדֵּשׁ לֵהֵא מִיָּתֶה
דְּעֵבִין דְּמִיָּחִיד בִּבְבֵּא וְבִאִינוּמָא מִשּׁוֹס
דְּכִתְבִי יִסְדּוּ: (ז) **דְּכִתְבִי** רַחֲמֵנָא
גְּבִי רוּדוּתָא אֶמָּה אִי אֶפְיֵלוֹ לְהֵא
דְּמִפְרַס (ח) דְּאִין עֲרִירִי כָּל חִיבִי
כִּרְחִיט אֶלֶּה הֵיכַל דְּמִפְרַס קֶרֶב
כִּהְדִּי אֶתִּי סְפִיר כְּפִרְסִיטִי בְּרִישׁ
מִכְלִטָּין (דף צ. ג. ד"ה אֶשֶׁת):

לישתוק קרא משפחה הרופה.
 וא"ת השמא דחייבי
 לאוין בהעראה אס קן לישתוק קרא
 בחייבי כריתות ותיזך ה"ר משה קרן
 דאי לאו קרא בחייבי כריתות הוה
 אמינא מדגלי חזמא בשפחה מכלל
 דחייבי כריתות בהעראה אבל חייבי
 לאוין בגמר צ"א דליפנין משפחה
 חרופה אבל השמא דחייבי טעמא
 בחייבי כריתות אי כל חייבי לאוין
 בגמר צ"א חייבי לישתוק קרא
 משפחה חרופה (א):

חתימה

מוסף רע"י

שם עשאו כולם
 בהעלם אחת חיה
 כל אחת ואחת. לפי
 שכלל כל העצמות נכרת
 היטב יותר אם
 עשאו כולם בלילה אחד
 אינו חייב אלא אחת, לכן
 ידבר דבר לחמור ויחלק,
 ידבר דבר שכלל וכלל
 מן הכלל לנדה על עמנו
 שחמדינו עליה לעמנו
 אם שגשג עם הצדיקים,
 ואל לנדה על עמנו יא
 אלא לנדה על כלל בילו
 יא, כל החמור מיוחד
 שהיא עדיה וידין עליה
 עדיה עמנו, חף כל עליה
 עדיה עמנו, חף כל עליה
 עמנו (פסוק יד) לדורנו
 בברית ולא במלכות.
 ואלה נחמל על כללנו
 לדין ליה חייב כדמות
 נפשו נפשו חייב חייב
 פקדן ואלו כל הלוקין
 ופסוק יב, מואל אשה.
 חיה יא נחמל ונדה לא
 חייב חייב

א ושריא ליבם אי נמי אין א
לה בנים אין יש לה בנים
אז אחרנא זערות אחיו גלה
מה אשת אח מן האב לאחר
אחר מיתת בעלה שריא אמר
ות למה לי לכדרכי יוחנן דאמר
על כל אחת ואחת ולדבי יצחק
תה כרת באחותו לדונו בכרת
שהה כגדת טומאתה לחייב על
ימים יהיו ל"ל לכדרכה דרבה
מותו הא כיצד יש לו בנים
ממכתב עירדים יהיו ואיצטריך
ים יהיו ה"א עד חטאת אבל
ותו ואי כתב רחמנא עירדים
לא צריכא: והעראה דחייבי
שפחה חרופה מכלל דחייבי
קראה בחייבי כריתות מכלל
ן לשחוק קרא משפחה חרופה
וחה לקחה ודחייבי עשה מגלן
אחיא

ע בשפחה חרופה ואנא אמינא (א) כשר
חרופה: קיחה קיחה. כחיצ גבי חייבי
יבי עשה. כגון מזרי ואדומי עד דור
לא שני ולא הבא מכלל עשה עשה:
גיאל

לעלמא ושריא לייבם יש לה בנים שריא לעל
בנים מצוה יש לה בנים רשות אי נמי
לא ⁶ ולא הבא מכלל עשה עשה כתב
ואימא אשת אח מן האם כאשת אח מן הא
מיתת בעלה שריא אף אשת אח מן האם
קרא ¹ היא ² בהוייתה תהא אחותו דכתב בה כ
ר' יוחנן שאם ⁵ עשאן כולם בהעלם אחת חייב
דאמר כל חייבי בריתות בכלל היו ולמה י
ולא במלקות לחלק מגול נפקא ליה ³ מואל
כל אשה ואשה דודתו דכתב בה רחמנא ע
רמי כתיב ² ערירים יהיו וכתבי ¹ ערירים
קוברן אין לו בנים הולך ערירי ואיצטרך
למכתב ערירים ימותו דאי כתב רחמנא ער
מחטאיה ואילך לא כתב רחמנא ערירים י
ימותו ה"א מחטאיה ואילך אבל מעיקרא
לאוין מגול מדגלי רחמנא ⁵ שכבת זרע גבי
לאוין בהעראא אדרבה מדגלי רחמנא ה
דחייבי לאוין בגמר ביאה אמר רב אשי אם
העראא ⁷ דחייבי לאוין דכהונה מגול אתאי ⁶

(כ) אם אדוני יתן לו אשה: לשחוק קרא. דלא לגלי שבתא דמשפחה לא גמרינן אלא לאו הוה בכל דומיא דשפחה שחמוה וכתיב במיני לאוין דהוה לא יקמו (שם כא): די ישראל וקאי בעשה כדכתיב דור שלישי יבא (דברים כג)

משמע להם הן עכשיו ערירים כן
 ימותו ואפי' יולדו להם נאמר מעשה:
דלו ככז רחמנא ערירי יביו הוי
אמינא דהוו ליה עד חטאיה. והבי
 משמע סופם להיות ערירים שימותו
 בהם שיש להם עתה ויהיו ערירים
 אבל בשעת מיתתם לא ימותו
 ערירים בזנים דהוו ליה מחטאיה
ואילך לא מייתי: **דלו ככז רחמנא**
ערירי ימותו הוי אמינא מחטאיה
ואילך. דהבי משמע מחטאם ישאו
 ואילך ערירים ימותו אבל זנים
 דמיעקרא לא מייתי ככז רחמנא
 ערירים יהיו סופן לצא לידו ערירים
 דמדכתיב ערירים יהיו מכלל דהשתא
 לאו ערירים יננה: **ספחה חייבי לאוין**
 היא דכתיב זה לא יהיה קדש (והרש)
 (ג) וגלי זה רחמנא דלא מייתי אשם
 עד שימור זה ביאתו דכתיב שבת
 זרע מכלל דחייבי מלקות דלאו דאשם
 כגון ממזר ושפחה שאין חרופה
 בהנראה מיחיבי: **ספחה חרופה.**
 ספחה כעניית המאורסת לעבד

עברי שמונת צה [כריתות יא.] כדכתיב (שם)
חייבי לאוין בגמר ציאה: דכהונה מנלן
כריתות (ויקרא כ) איש אשר יקה את
שלישי מנלן דאסירא העראה לדיהו

